

Avantprojecte de Llei de la Generalitat Valenciana, sobre protecció, benestar i tinença d'animals de companyia.

PREÀMBUL

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS.

Article 1r. Objecte de la llei.

Article 2n. Finalitats i principis de la llei.

Article 3r. Àmbit d'aplicació de la llei.

Article 4t. Definicions de la llei.

Article 5è. Exclusions de la llei.

TÍTOL II. DE LA POSSESIÓ DELS ANIMALS I LES SEUES NORMES DE PROTECCIÓ.

Article 6è. Obligacions dels posseïdors d'animals de companyia.

Article 7è. Prohibicions dels posseïdors d'animals de companyia.

Article 8è. Prohibició de baralles d'animals i altres activitats.

Article 9è. Transport d'animals de companyia.

TÍTOL III. DELS TRACTAMENTS OBLIGATORIS I IDENTIFICACIÓ.

Article 10. Tractaments obligatoris.

Article 11. Animals objecte d'identificació.

Article 12. Sistema d'identificació.

Article 13. Procediment d'identificació.

Article 14. Terminis d'identificació i canvi de titularitat.

Article 15. Registre Informàtic Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia.

TÍTOL IV. DEL SACRIFICI I EUTANÀSIA.

Article 16. Del sacrifici i l'eutanàsia dels animals.

TÍTOL V. DELS NUCLIS ZOLÒGICS D'ANIMALS DE COMPANYIA.

Article 17. Requisits generals dels nuclis zoològics.

Article 18. Registre dels nuclis zoològics d'animals de companyia.

Article 19. Requisits dels viviers i establiments de venda d'animals de companyia.

Article 20. Requisits dels establiments de manteniment temporal d'animals de companyia.

TÍTOL VI. DE L'ABANDÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA, PERDUTS I VAGABUNDS I ELS CENTRES D'ARREPLEGA D'ANIMALS DE COMPANYIA.

Article 21. Arreplega i allotjament d'animals de companyia perduts abandonats.

Article 22. Destinació d'animals perduts abandonats i vagabunds i dels centres i cases d'acollida.

TÍTOL VII. DE LES ENTITATS DE PROTECCIÓ ANIMAL.

Article 23. Entitats de protecció i defensa animal.

TÍTOL VIII. DELS ANIMALS SALVATGES EN CAPTIVITAT.

Article 24. Dels animals salvatges en captivitat.

TÍTOL IX. DE LES EXPOSICIONS, EXHIBICIONS I FIRES.

Article 25. Requisits i condicionants.

TÍTOL X. DE LA FORMACIÓ I DIVULGACIÓ.

Article 26. Formació i divulgació.

TÍTOL XI. DE LA INSPECCIÓ I VIGILÀNCIA DELS ANIMALS DE COMPANYIA.

Article 27. Plans i programes d'inspecció i control.

Article 28. Personal inspector.

Article 29. Obligacions de l'inspeccionat.

Article 30. Competències.

TÍTOL XII. DE LES INFRACCIONS I SANCIONS I DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR EN MATÈRIA DE PROTECCIÓ ANIMAL.

Capítol 1. INFRACCIONS.

Article 31. Classificació d'infraccions.

Capítol 2. SANCIONS.

Article 32. Sancions.

Article 33. Sancions accessòries.

Article 34. Graduació de sancions.

Article 35. Mesures provisionals.

Article 36. Mesures no sancionadores.

Article 37. Multes coercitives.

Article 38. Responsabilitat civil i penal.

Article 39. Procediment sancionador.

Article 40. Competència sancionadora.

DISPOSICIONS ADDICIONAL.

Primera. Publicitat de la llei.

Segona. Límit màxim d'animals de companyia per domicili.

Tercera. Taxa municipal.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA ÚNICA.

DISPOSICIÓ FINAL ÚNICA.

PREÀMBUL

La signatura per Espanya dels convenis de Washington, Berna i Bonn, estableix el marc general de protecció dels animals, el qual requereix una concreció i adaptació per al cas particular de la Comunitat Valenciana. L'objecte de la present llei és establir les normes generals per a la protecció, el benestar i la tinença responsable dels animals de companyia són els animals de companyia entenen per aquests els que es crien i reproduïxen amb la finalitat de viure amb les persones, amb fins educatius, socials o lúdics, sense cap activitat lucrativa. Així mateix, la llei regula les atencions mínimes que han de rebre els animals de companyia; les condicions per a la cria, venda i transport d'aquests animals, igual que la seua inspecció, vigilància i obligacions dels posseïdors o propietaris i dels centres d'arreglada o albergs, regulant-se les instal·lacions per al seu manteniment temporal.

Malgrat que a la Comunitat Valenciana hi ha una arrelada tradició de respecte cap als animals de companyia, amb aquesta llei es pretén augmentar la sensibilitat col·lectiva cap a comportaments més humanitaris i propis d'una societat moderna. Ja en 1991 i conscients d'aquest sentir social, va ser dictada la Llei d'Espectacles, Establiments Públics i Activitats Recreatives de la Comunitat Valenciana; s'hi prohibien els espectacles en què es poguera produir crueltat o maltractament per als animals, qualificant-se com una infracció de caràcter greu la pràctica de les activitats esmentades. Posteriorment, en 1994 es va promulgar la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat Valenciana, sobre protecció dels animals de companyia.

La present llei s'ajusta als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, i eficiència. En virtut dels principis de necessitat i eficàcia, la present llei està justificada pels avanços conceptuals que la societat demanda en matèria de protecció dels animals de companyia des de l'anterior llei de 1994; així, els animals de companyia tenen les consideracions d'éssers que senten i tenen dret a viure lliures de patiments injustificats i, per tant, els seus posseïdors i les administracions estan obligats per la present llei a proporcionar-los atenció, supervisió, control i cures suficients. La llei articula els mecanismes legals perquè aquesta protecció animal es preste de la manera més eficaç, tant en la implicació de les administracions públiques en l'arreglada i tractament d'animals abandonats, vigilància de centres de cria, residències i establiments de venda, com en les mesures provisionals i sancionadores que la llei preveu per al seu compliment.

La llei estipula una proporcionalitat d'obligacions als administrats i a la pròpia administració en funció del bé jurídic a protegir que no excedeix en les obligacions i drets dels ciutadans dins de l'àmbit social de costums acceptat majoritàriament, i una vegada sentides les diferents sensibilitats que en la matèria de

protecció animal i l'ús d'animals en diferents activitats socialment instaurades. S'ha procurat en la redacció de la llei que la possible restricció de drets dels ciutadans siga la mínima indispensable per assolir la finalitat de la llei i, en tot cas, que l'exercici d'aqueixos drets es veja afectat per les mínimes mesures correctores que garantisquen la protecció animal.

A fi de garantir la seguretat jurídica, la present llei s'ha tramitat d'acord amb el principi de consultes a tots els estaments que garanteixen la seua coherència i integració amb l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea, i en la seua redacció s'ha procurat que el text siga clar i intel·ligible perquè permeta prendre decisions a les administracions i ciutadans afectats.

En aplicació del principi de transparència els registres i actuacions de l'administració regulades en la present llei seran públics i les administracions públiques podran ser interpel·lats pels ciutadans i les seues associacions en les matèries regulades per la llei. Així mateix, s'ha procurat en tota la iniciativa legislativa una transparència en la tramitació i justificació de l'articulat i una permanent consulta amb totes les entitats que es consideren legitimades i consideren del seu interès la participació en l'elaboració de la present llei.

Valorar pel principi d'eficiència que aquesta llei no suposa majors càrregues administratives innecessàries o accessòries i racionalitza en la seua aplicació l'ús i la gestió dels recursos públics.

La present llei conté dotze títols. En el Títol I s'arreglen les disposicions generals, en les quals en primer lloc es defineixen els fins i principis de la llei que han de guiar l'actuació de les Administracions i els ciutadans en la defensa i preservació dels animals de companyia. Es detallen les definicions als efectes d'aquesta llei i s'especifiquen les exclusions.

El Títol II estableix les normes relatives a la possessió dels animals i la seua protecció, amb una exhaustiva relació d'obligacions i prohibicions dels posseïdors dels animals que pretén definir totes aquelles conductes que afecten els animals de companyia de forma negativa i positiva.

El Títol III regula els tractaments obligatoris i la identificació establint els tractaments que seran considerats obligatoris i el seu règim d'autorització, i l'obligació i els procediments d'identificació com a sistema que garantisca per mitjà del seu ferm i solidari compliment l'efectiva protecció animal. Així mateix, es regula el funcionament del RIVIA, convertint-lo en un efectiu sistema obert a totes aquelles entitats i administracions que intervenen en la protecció animal.

El Títol IV defineix els requisits que han de posseir el sacrifici i eutanàsia dels animals, limitant-los a causes justificades.

En el Títol V es defineix el concepte nucli zoològic i els requisits que han de complir, així com els requisits específics per a les viviers i establiments públics de venda d'animals de companyia i els establiments per al manteniment temporal d'animals de companyia.

El Títol VI tracta de l'abandó d'animals i els centres d'arreglen i la destinació d'aquests animals, establint de forma detallada totes les mesures que garantisquen un adequat tractament d'aquests animals i la seua integració de nou en l'entorn de nous posseïdors.

El Títol VII tracta de les entitats de protecció i defensa animal i el reconeixement de la seua activitat en matèria de protecció i defensa dels animals de companyia.

Finalment el Títol VIII tracta dels animals salvatges en captivitat i la prohibició expressa de circulació i tinença d'aquests animals fora dels parcs zoològics, així com la seua no-consideració en cap cas com a animals de companyia, queda prohibit l'ús d'animals salvatges en espectacles circenses.

El Títol IX tracta de les exposicions exhibicions i fires i la seua regulació per a protegir als animals de companyia de la seua exposició en aquests esdeveniments sense les condicions adequades a la seua naturalesa.

El Títol X tracta de la formació i divulgació en la matèria objecte de la present llei, aspecte de gran importància per a la conscienciació social i el coneixement de les obligacions i prohibicions que estableix la present llei. S'estén l'obligació d'una formació per a aquells agents públics en les seues labors de supervisió i control i treballadors i voluntaris relacionats amb centres de cria, acollida, venda, manteniment i aquells nuclis zoològics que s'estime reglamentàriament.

El Títol XI fixa les mesures d'inspecció i vigilància que competeixen a les administracions autonòmica i local per a evitar duplicitats i especificant el seu contingut per a un compliment efectiu de la llei. S'especifiquen les obligacions de l'inspeccionat.

El Títol XII tipifica les infraccions d'allò que s'ha disposat per la llei i les corresponents sancions aplicables pel que es dota de suficients instruments legals per a fer complir la llei d'una manera efectiva i contundent, de tal forma que es minimitze qualsevol patiment i maltractament dels animals de companyia.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS.

Article 1r. Objecte de la llei.

La present llei té per objecte establir normes generals per a la protecció, el benestar i la tinença responsable dels animals de companyia, que es troben de forma permanent o temporal a la Comunitat Valenciana, amb independència del lloc de residència de les persones propietàries o posseïdores.

Article 2n. Finalitats i principis de la llei.

1. El fi general d'aquesta llei és la protecció i benestar dels animals de companyia, i afavorir la responsabilitat i regulació de les Administracions, i una conducta més cívica de la ciutadania en la defensa i la preservació dels animals, qualssevol que foren les seues circumstàncies o lloc en què es troben.

2. Són fins d'aquesta llei:

- a) La tinença responsable.
- b) L'eradicació de l'abandó.
- c) L'adopció com a mitjà de tindre un animal de companyia.
- d) La planificació i control de la reproducció dels animals de companyia.
- e) La formació en matèria de protecció i benestar animal.
- f) El voluntariat i la canalització de col·laboració de les entitats de protecció animal i la societat civil en matèria de protecció animal.

- g) La valoració del paper beneficiós dels animals en la societat.
- h) La socialització correcta dels animals de companyia.
- i) La creació d'espais de convivència d'animals de companyia i persones.
- j) L'accés dels animals a establiments, instal·lacions, mitjans de transport o altres ubicacions i espais apropiats, davall l'adequat control dels seus posseïdors.
- k) Les inspeccions per al compliment de la llei.
- l) La identificació d'animals de companyia.
- m) L'eradicació del maltractament animal.
- n) La cria, venda, i compra ètica i responsable dels animals de companyia.

3. Són principis d'aquesta llei.

- a) Els animals són sers vius dotats de sensibilitat, així com de moviment voluntari, i han de rebre el tracte que, atenent bàsicament a les seues necessitats físiques i etològiques, procure el seu benestar.
- b) Ningú ha de provocar patiments o maltractaments als animals no justificats o innecessaris.

Article 3r. Àmbit d'aplicació de la llei.

L'àmbit d'aplicació de la present llei s'entén als animals de companyia, que es troben en el territori de la Comunitat Valenciana, amb independència que estiguen o no censats o registrats en ella i fora qual fora el lloc de residència dels propietaris o posseïdors.

Article 4t. Definicions als efectes d'aquesta llei.

1. Animals domèstic: el que pertany a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones. Tenen també aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, pell o algun altre producte útil per al ser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

2. Animals de companyia: aquells animals que viuen amb les persones, principalment en la llar, amb fins fonamentalment de companyia, oci, educatius o socials, independentment de la seua espècie. Als efectes d'aquesta llei s'inclouen entre ells tots els gossos, gats i furons, independentment del fi per al qual es destinen o el lloc en què habiten, i els èquids utilitzats amb fins d'oci o esportiu, sempre que la seua tinença no tinga com a destinació el seu consum o l'aprofitament de les seues produccions, o no es duga a terme, en general, amb fins comercials o lucratius. Aquesta definició serà aplicable a tots els invertebrats, amfibis, peïxos, rèptils, aus i xicotets mamífers de companyia la comercialització o tinença dels quals no estiga prohibida per la normativa vigent. Als efectes de la present llei quan es referisca a animals s'entendrà com a animals de companyia llevat que s'especifique expressament.

3. Animals de producció: aquells animals de producció, reproducció, encebament o sacrifici, inclosos els animals de pelleteria o d'activitats cinegètiques, mantinguts, encebats o criats per a la producció d'aliments o productes d'origen animal, per a qualsevol ús industrial i un altre fi comercial o lucratiu.

4. Fauna silvestre: el conjunt d'espècies, subespècies, població i individus animals que viuen i es reproduïxen de forma natural en estat silvestre, inclosos els que es troben en hivernada o estan de pas, amb independència del seu caràcter autòcton o al·lòcton i de la possibilitat del seu aprofitament cinegètic. No s'entendran com a fauna silvestre els animals de les espècies esmentades que es mantenen com a animals de companyia o com a animals de producció.

5. **Animal salvatge:** aquell de la fauna silvestre que per les seues característiques físiques, etològiques o de comportament, compleixen els requisits per a ser considerats com a animals potencialment perillosos.
6. **Animals abandonats:** es considera animal de companyia abandonat tot aquell que podent estar o no identificat el seu origen o propietari, circule per la via pública sense acompanyament de cap persona i del qual no s'haja denunciat la seua pèrdua o sostracció, o aquell que no siga retirat del centre d'arreglada pel seu propietari o persona autoritzada en els terminis establits en aquesta llei.
7. **Animals perduts o extraviats:** aquells animals de companyia que, estant identificats o bé sense identificar, vaguen sense destinació i sense control, sempre que els seus propietaris o posseïdors n'hagen comunicat la pèrdua. En cas d'animals identificats, haurà d'haver-se comunicat la pèrdua al Registre Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana.
8. **Animals vagabunds:** aquells animals de companyia que no tenen propietari o posseïdor i vaguen sense destinació i a la dula.
9. **Animals identificats:** aquells animals que porten algun sistema de marcatge reconegut per les autoritats competents i es troben donats d'alta en el Registre Valencià d'Identificació de la Comunitat Valenciana o en el registre equivalent d'una altra Comunitat Autònoma.
10. **Propietari o responsable legal o posseïdor permanent:** qui figure inscrit com a tal en el Registre d'Identificació corresponent. En els casos en què no existisca inscripció en el Registre, es considerarà propietari qui pugua demostrar aquesta circumstància per qualsevol mètode admès en Dret per a la prova de la seua titularitat i domini. Els menors i incapacitats podran ser propietaris d'acord amb les regles generals sobre capacitat establides en el Codi Civil.
11. **Posseïdor temporal:** el que sense ser propietari en els termes establits en el punt anterior, ostente circumstancialment la possessió i/o atenció de l'animal.
12. **Entitats de protecció i defensa dels animals:** aquelles entitats amb àmbit d'actuació a la Comunitat Valenciana, sense fi de lucre, legalment constituïdes, i la principal finalitat exclusiva de les quals siga la defensa i protecció dels animals.
13. **Sacrifici:** mort provocada a un animal per raons de sanitat animal, de salut pública, de seguretat o mediambientals, per mitjà de mètodes que impliquen el menor patiment possible.
14. **Eutanàsia:** mort provocada a un animal, per mètodes no cruels i indolors, per a evitar-li un patiment inútil com a conseqüència de patir una malaltia o lesió sense possibilitat de curació que li permeta tindre una qualitat de vida compatible amb els mínims paràmetres de benestar animal.
15. **Maltractament:** qualsevol conducta, tant per acció com per omissió, per mitjà de la qual se sotmet un animal a un dolor, patiment sense causa justificada.
16. **Veterinari oficial:** el llicenciat o graduat en veterinària, funcionari o laboral, al servei d'una Administració pública, destinada a l'efecte per l'autoritat competent.

17. Veterinari col·laborador o autoritzat: el llicenciat o graduat en veterinària reconegut per l'autoritat competent per a l'execució de les funcions que reglamentàriament s'establisquen,

18. Animal de companyia exòtic: animal de la fauna silvestre no autòctona que de manera individual depèn dels humans, hi conviu i ha assumit el costum de la captivitat, sempre que les seues característiques etològiques li permeten viure en companyia a la llar.

19. Animal assilvestrat: animal de companyia que perd les condicions que el fan apte per a la convivència amb les persones i poden produir danys a les persones o animals.

20. Colònies felines: són grups de gats amb un grau de sociabilitat i domesticitat distint i que viuen en estat de llibertat, però dependents de l'entorn humà i que s'estableixen en espais públics sota control dels ajuntaments.

Article 5è. Exclusions de la llei.

La present llei no serà aplicable a:

1. Els animals utilitzats en espectacles taurins i en espectacles taurins populars autoritzats.
2. La fauna silvestre o salvatge que visca en el seu medi natural.
3. Els animals de producció i els utilitzats amb fins experimentals, que es regiran per la seua legislació específica.
4. Els animals de companyia assilvestrats que no toleren la convivència humana.

TÍTOL II. DE LA POSSESIÓ DELS ANIMALS I LES SEUES NORMES DE PROTECCIÓ.

Article 6è. Obligacions dels posseïdors d'animals de companyia.

Corresponen als posseïdors i en general a totes aquelles persones que mantinguen, gaudisquen o custodien animals de companyia, les obligacions següents:

- a) Tractar els animals d'acord amb la seua condició de sers que senten i tenen dret a viure lliures de patiments injustificats, proporcionant-los atenció, supervisió, control i cures suficients; una alimentació i beguda sana, adequada i convenient per al seu normal desenvolupament; unes bones condicions higièniques sanitàries; la possibilitat de realitzar l'exercici necessari; un espai per a viure prou, higiènic i adequat, d'acord amb la seua necessitats etològica i destinació, amb protecció enfront de les inclemències meteorològiques, i que permeta el seu control amb una freqüència almenys diària; companyia en cas d'animals gregaris, que en cap cas podran mantindre's aïllats de l'home o altres animals; i en general, una atenció i maneig acords amb les necessitats de cadascun.
- b) Impedir que els animals depositen les seues dejeccions en voreres, passejos, jardins i en general en espais públics o privats d'ús comú, i fer-ne, en tot cas, la retirada i neteja immediata.
- c) Proporcionar als animals aquells tractaments preventius que foren declarats obligatoris, així com qualsevol altre tipus de tractament veterinari preventiu, pal·liatiu o curatiu que siga essencial per a mantindre el seu bon estat sanitari.

- d) Adoptar les mesures necessàries per a evitar la reproducció incontrolada dels animals.
- e) Identificar els animals que la normativa considera obligatori per mitjà del procediment establert i comunicar la pèrdua o mort dels animals al Registre Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia, en un termini màxim de 72 hores, i a l'ajuntament on es trobe empadronat el responsable legal de l'animal.
- f) Adoptar les mesures necessàries per a evitar que la possessió, tinença o circulació dels animals pugui infondre temor, ocasionar molèsties o suposar perill, amenaça, danys o perjudicis a les persones, animals o coses, sotmetent els animals a proves de sociabilitat i educació, quan el seu caràcter i el seu comportament així ho aconselle, i educant-los amb mètodes no agressius ni violents, sense obligar-los a participar en baralles o espectacles no autoritzats. El propietari o posseïdor dels gossos haurà de tindre'ls en les vies públiques davall el seu control en tot moment per mitjà d'una corretja o semblant per a evitar danys o molèsties.
- g) Posar a disposició de l'autoritat competent o dels seus agents aquella documentació que li fóra requerida i resulte obligatòria en cada cas, col·laborant per a l'obtenció de la informació necessària en cada moment.
- h) Col·laborar amb la Conselleria competent en sanitat animal quan, per raó de sanitat animal o salut pública, calga ordenar l'internament i/o aïllament dels animals a què se'ls haguera diagnosticat una malaltia transmissible, per al seu tractament curatiu o el seu sacrifici si fóra necessari o convenient.
- i) Comunicar a les autoritats competents l'absència d'identificació d'un animal subjecte a identificació obligatòria per la normativa.
- j) Proporcionar auxili bàsic als animals atropellats o ferits en via pública i comunicar els fets a l'ajuntament.

Article 7è. Prohibicions dels posseïdors d'animals de companyia.

Els posseïdors i en general a totes aquelles persones que mantinguen, gaudisquen, custodien d'animals de companyia o s'hi relacionen d'alguna manera, tenen les prohibicions següents:

- a) El sacrifici d'animals de companyia amb patiments físics, sense necessitat o causa justificada, excepte en casos provats de lesions irreversibles, malalties incurables o transmissibles i de provada agressivitat i supòsits que preveu aquesta llei. En qualsevol cas el sacrifici serà sempre eutanàsic sota control veterinari, amb els mètodes autoritzats i deixant-ne constància escrita.
- b) Maltractar els animals, agredir-los físicament o sotmetre'ls a qualsevol pràctica que els pugui produir danys o patiments innecessaris o injustificats.
- c) Abandonar-los.
- d) Mantindre lligats o engabiats en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari o inadequades per a la pràctica de les cures i l'atenció necessàries, d'acord amb les seues necessitats fisicoetològiques, segons raça i espècie, havent de disposar d'espai per a la seua mobilitat i exercici i recer d'acord amb grandària i espècie.

- e) Les mutilacions d'animals, excepte les precises per necessitat mèdic quirúrgica, per esterilització o per suposar un benefici futur per a l'animal, que en tot cas seran realitzades per un veterinari. Aquesta excepció no inclou les mutilacions amb fins exclusivament estètics.
- f) No subministrar-los l'alimentació i aigua necessària per al seu normal desenvolupament.
- g) Exhibir animals en aparadors comercials a la via pública, fer donació d'animals com a premi, reclam publicitari, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent de la transacció onerosa d'animals.
- h) Subministrar-los drogues, fàrmacs o aliments que continguen substàncies que puguen ocasionar-los patiments, greus trastorns que alteren el seu desenvolupament fisiològic natural o la mort, excepte les controlades per veterinaris en cas de necessitat.
- i) Vendre'ls o donar-los per a l'experimentació a laboratoris o clíniques sense el compliment de les garanties previstes en la normativa vigent.
- j) Vendre'ls o donar-los a menors de 18 anys i a incapacitats jurídicament sense l'autorització de qui tinguen la seua pàtria potestat o custòdia.
- k) Exercir la seua venda no sedentària. La cria i comercialització professional sense estar emparada per les llicències i permisos corresponents.
- l) La utilització d'animals de companyia en espectacles, baralles, festes populars i altres activitats que impliquen crueltat o maltractament, puguen ocasionar-los la mort, patiments o fer-los objecte de tractaments antinaturals o vexatoris.
- m) Es prohibeix la tinença d'animals en llocs on no es puga exercir l'adequada atenció i vigilància.
- n) La posada en llibertat o introducció en el Medi Natural d'exemplars de qualsevol espècie exòtica que es mantinga com a animal de companyia, amb l'excepció dels previstos en el RD 1.118/89, de 15 de setembre, que estaran sotmesos al règim d'autorització administrativa per la conselleria competent en matèria de caça i pesca. Als efectes d'aquesta llei, es considera fauna exòtica aquella la àrea de distribució natural de la qual no incloga parcial o totalment la Península Ibèrica.
- o) L'assistència sanitària als animals per part de persones no facultades, segons la legislació vigent a excepció dels primers auxilis o pautes establides per facultatius veterinaris.
- p) Donar als animals una educació agressiva o violenta o preparar-los per a baralles.
- q) Exhibir animals en locals d'oci o diversió.
- r) La participació d'animals en fires, exposicions, concursos, exhibicions, filmacions, sessions fotogràfiques o cinematogràfiques amb fins publicitaris o qualsevol altra activitat semblant, sense la corresponent autorització de l'Ajuntament en el municipi en què es desenvolupe aquesta activitat.

- s) La utilització d'animals per a la filmació d'escenes no simulades per a cine, televisió o Internet, artístiques o publicitàries, que comporten crueltat, maltractament, mort o patiment dels animals.
- t) Mantindre animals en vehicles estacionats o llocs amb exposició solar sense protecció o sense la ventilació i temperatura adequada, de forma permanent.
- u) Portar animals lligats a vehicles de motor en marxa.
- v) Utilitzar collars de penjada, pals elèctrics que puguen resultar danyosos per als animals, excepte el seu ús per professionals o en funcions socials amb la deguda justificació.
- w) La tinença dels animals de la fauna salvatge determinat reglamentàriament excepte en parcs zoològics registrats o recintes expressament autoritzats per la Comunitat Valenciana.
- x) Comerciar amb ells fora dels certàmens o altres concentracions d'animals vius i establiments de venda i de cria autoritzats, excepte les transaccions entre les persones particulars, quan es limiten als seus animals de companyia i es garantisca el benestar de l'animal.

Article 8è. Prohibició de baralles d'animals i altres activitats.

Es prohibeix l'ús d'animals en baralles i la tinença amb aqueix fi i en espectacles o altres activitats, si els poden ocasionar patiment o poden ser objecte de burles o tractaments antinaturals, o bé si poden ferir la sensibilitat de les persones que els contemplen, com ara els següents:

- a) Baralles de gossos.
- b) Baralles de galls.
- c) Matances públiques d'animals.
- d) Atraccions firals giratòries amb animals vius lligats del tipus cavallets firals i altres d'assimilables.
- e) Els espectacles circenses amb animals pertanyents a la fauna salvatge.

Article 9è. Transport d'animals de companyia.

a) Els animals hauran de disposar d'espai suficient quan siguen traslladats d'un lloc a un altre. El mitjà d'emalatge, així com de transport, hauran de ser concebuts per a protegir als animals de la intempèrie i de les inclemències climatològiques, havent de portar expressa la indicació de la presència d'animals vius. Si són agressius el seu trasllat es farà amb les mesures de seguretat necessàries.

b) Durant el transport i espera, els animals seran observats i disposaran d'aigua i alimentació convenient.

c) L'habitable on siguen transportats haurà de mantindre bones condicions higienicosanitàries en consonància amb les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie, havent d'estar degudament desinfectat i desinsectat.

d) La càrrega i descàrrega dels animals es realitzarà de forma adequada, sense causar danys o patiments innecessaris.

e) En tot cas es complirà la normativa de la Unió Europea respecte d'això i la derivada dels tractats internacionals subscrits pel nostre país, aplicables a aquesta matèria.

TÍTOL III. DELS TRACTAMENTS OBLIGATORIS I IDENTIFICACIÓ.

Article 10. Tractaments obligatoris dels animals.

1. La Conselleria competent en matèria de protecció i sanitat animal podrà ordenar la realització de tractaments preventius o curatius als animals, per raons de sanitat o benestar animal o de salut pública.
2. Els veterinaris que, en l'exercici de la seua professió, realitzen vacunacions i/o tractaments obligatoris, hauran de portar un arxiu amb la fitxa clínica dels animals objecte de la seua atenció en els camps que es determine reglamentàriament. La fitxa esmentada estarà a disposició de l'autoritat competent i també podrà ser sol·licitada i haurà de ser entregada en format electrònic.
3. La Conselleria competent podrà, per raó de sanitat animal o salut pública, ordenar l'internament i/o aïllament dels animals a què se'ls haguera diagnosticat una malaltia transmissible, per al seu tractament curatiu o el seu sacrifici si fóra necessari o convenient. En tot cas, aquest sacrifici s'efectuarà de forma ràpida i indolora i serà supervisat per un veterinari.

Article 11. Animals objecte d'identificació.

1. El posseïdor temporal o permanent de l'animal objecte d'identificació en serà responsable de la identificació. Reglamentàriament s'establiran els requisits d'identificació per a posseïdors professionals titulars de centres de cria, establiments de venda, centres d'acollida i els requisits d'identificació per a la resta de posseïdors.
2. Seran obligatòriament objecte d'identificació, per mitjà de microxip, els gossos i èquids.
3. Així mateix, seran objecte d'identificació tots els animals catalogats com a potencialment perillosos, d'acord amb el que preveu la normativa vigent en la matèria, sense perjudi de qualsevol altra espècie o tipus d'animal que es poguera determinar reglamentàriament.

Article 12. Sistema d'identificació.

1. Sense perjudi d'altres previsions que es puguen determinar per via reglamentària, s'estableix com a sistema de marcatge dels animals la implantació d'un microxip homologat, portador d'un codi únic validat pel Registre Informàtic Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia, que en el cas dels gossos s'implantarà subcutàniament en la zona esquerra del coll.
2. No es podran inscriure en el Registre Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia aquells animals que no es troben marcats per mitjà dels sistemes previstos en l'apartat anterior.
3. Els animals marcats d'acord amb els sistemes de marcatge previstos, però no inscrits en cap base de dades oficialment reconeguda, no es consideraran identificats. En aquest cas, no es podrà duplicar el marcatge realitzat, però serà necessària la inscripció en el Registre d'Identificació d'Animals de Companyia per a completar la identificació.

4. A fi de facilitar la traçabilitat dels animals per a aconseguir la seua protecció, els gossos, gats i furons procedents de la Unió Europea hauran de mantindre el passaport original que arrebegue el seu codi d'identificació, no podent substituir-se aquest passaport per una altra documentació acreditativa d'identificació, sense perjudici de l'obligatorietat d'inscripció en el Registre Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia establida en l'apartat anterior. Tots els animals de companyia provinents de la Unió Europea hauran de ser donats d'alta en el mateix moment de la seua adquisició, amb les dades de la persona que se'n fa càrrec, adoptant o comprador.

Article 13. Procediment d'identificació.

1. El marcatge dels animals serà realitzat necessàriament per un veterinari o veterinari col·laborador utilitzant els mitjans més adequats, asèptics i innocus per a l'animal. En el moment del marcatge de l'animal, el propietari haurà d'acreditar documentalment la seua identitat.

2. A continuació del marcatge i amb l'objecte de finalitzar correctament l'acte d'identificació, es procedirà a sol·licitar, preferentment per via telemàtica, l'alta en el Registre Informàtic Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia, amb la inclusió de les dades del propietari, de l'animal i del veterinari actuant, en el termini màxim de tres dies hàbils. L'alta podrà tramitar-se per mitjà del veterinari que ha realitzat el marcatge.

3. El codi assignat i implantat es constatarà en la cartilla sanitària o passaport oficial de l'animal.

4. Després de la retirada d'animals morts en carreteres o via pública es realitzarà comprovació de la seua identificació i avís al seu propietari, Ajuntament corresponent i/o RIVIA, si és el cas.

Article 14. Terminis d'identificació i canvi de titularitat.

1. La identificació dels gossos i gats es realitzarà d'acord amb la legislació vigent, podent-se establir reglamentàriament els terminis d'identificació d'altres espècies.

2. El canvi de titularitat se sol·licitarà al Registre Informàtic Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia en el termini màxim de tres dies hàbils a comptar del dia en què el nou responsable legal justifique que la possessió de l'animal és efectiva.

3. La baixa d'un animal per mort o sacrifici o trasllat a una altra CCAA o país es comunicarà al RIVIA en el termini de 7 dies hàbils.

4. El RIVIA haurà de mantindre actualitzat els registres d'animals donats d'alta i que continuen vigents, fent les verificacions necessàries per a garantir la fiabilitat de les dades existents.

Article 15. El Registre Informàtic Valencià d'identificació Animal.

1. El Registre Informàtic Valencià d'Identificació Animals de Companyia serà el registre oficial lligat al sistema d'identificació que s'estableix en els articles anteriors, a fi d'aconseguir una millor defensa i protecció animal i que, en coordinació amb els ajuntaments, forces i cossos de seguretat de l'estat i, entitats col·laboradores i altres agents que hi puguen intervindre faran, si és el cas, una més fàcil busca de l'animal i l'assumpció de responsabilitats a què hi haja lloc.

2. El Registre Informàtic Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia arrebregarà únicament la informació que siga estrictament necessària per a permetre la busca d'un animal o acreditar-ne la titularitat, i el que es determine reglamentàriament.
3. El Registre Informàtic Valencià d'Identificació Animals de Companyia estarà adscrit a la conselleria competent quant a la matèria, i podrà ser gestionat per una entitat degudament autoritzada, que serà la responsable d'emetre, arrebregar, processar i emmagatzemar els codis identificadors que s'assignen a cada propietari dels animals identificats.
4. L'entitat encarregada de la gestió haurà de comptar amb els mitjans tècnics i humans suficients que garantisquen el funcionament adequat del registre, i estarà subjecta al control, la supervisió i les directrius de la Conselleria competent en protecció animal.
5. Allò que s'ha exposat en els apartats anteriors s'instrumentarà per mitjà del corresponent conveni de col·laboració d'acord amb les corresponents directrius fixades reglamentàriament.
6. En el cas que s'incomplisquen les directrius fixades reglamentàriament o el conveni de col·laboració, podrà retirar-se'n la gestió, i l'assumirà la Conselleria amb competència en matèria de protecció animal.
7. El Registre Informàtic Valencià d'Identificació Animals de Companyia serà accessible en la seua consulta i interactiu per l'administració local, forces i cossos de seguretat de l'estat, entitats col·laboradores, centres d'acollida i altres agents que puguen intervindre i que es determine reglamentàriament per al compliment dels fins d'aquesta llei.
8. Anualment se sotmetrà el funcionament del RIVIA a una auditoria del sistema que en verifique la fiabilitat i el seu funcionament correcte, així com que es proposen les millores oportunes per al compliment dels objectius que en van motivar la creació.

TÍTOL IV . SACRIFICI I EUTANÀSIA.

Article 16. Del sacrifici i l'eutanàsia dels animals.

1. Es prohibeix el sacrifici dels animals sense necessitat o causa justificada. Cas de ser necessari, el sacrifici serà realitzat sempre per veterinari de forma ràpida i indolora, i per mitjà de mètodes que impliquen el mínim patiment.
2. L'eutanàsia dels animals serà sempre prescrita i realitzada per un veterinari, de forma ràpida i indolora, aplicant-se sempre sedació, i per mitjà de mètodes que impliquen el mínim patiment i provoquen una pèrdua de consciència immediata. En gossos i gats s'utilitzaran la injecció de barbitúrics solubles o de qualsevol medicament autoritzat com a eutanàsic per a aquestes espècies.
3. Les autoritats competents en matèria mediambiental, de protecció animal, sanitat animal, salut pública i seguretat pública podran ordenar l'eutanàsia dels animals per a evitar-ne el patiment o per motius de sanitat animal, de seguretat de les persones o animals, d'existència de risc per a la salut pública o mediambiental. Si en casos d'urgència i perillositat no hi haguera alternativa a la utilització d'armes de foc, la seua aplicació només la podran realitzar les forces i cossos de seguretat, que si és el cas valoraran la

situació i els riscos per a adoptar la solució més adequada, actuant en funció d'allò que s'ha arreplegat en la seua normativa específica.

TÍTOL V. DELS NUCLIS ZOOLOÒGICS D'ANIMALS DE COMPANYIA.

Article 17. Requisits generals Nuclis Zoològics.

1. Als efectes d'aquesta llei es considerarà com a nucli zoològic tot centre o establiment dedicat a la cria, venda, manteniment temporal i acollida d'animals de companyia.

2. Es consideren nuclis zoològics d'animals de companyia els pertanyents a les següents classificacions zootècniques: centres de venda, vivers, residències, escoles d'ensinistrament, centres d'acollida d'animals abandonats, gosses esportives, instal·lacions per a albergar animals en aeroports, centres de teràpia amb animals, col·leccions particulars, granges escola, santuaris, centres de rescat, parcs zoològics, o qualsevol altre centre que albergue animals de companyia que es determine reglamentàriament.

3. Els centres d'animals de companyia hauran de reunir els següents requisits per al seu registre, sense perjudici que s'establisquen reglamentàriament en funció de la seua classificació zootècnica:

- a) Comptar amb l'autorització municipal de l'activitat corresponent.
- b) Tindre condicions higienicosanitàries adequades, així com espai suficient en relació als animals que alberguen, que els possibiliten l'exercici suficient, d'acord amb les necessitats fisiològiques i etològiques de les espècies a albergar.
- c) Comptar amb un espai apropiat per a mantindre animals malalts o que requerisquen cures o condicions de manteniment especials, on aquests animals puguen rebre l'atenció necessària o guardar, si és el cas, períodes de quarantena.
- d) Comptar amb mesures per a evitar la fuga dels animals albergats que no interferisquen amb el seu benestar.
- e) Disposar de prou personal ben qualificat per al seu maneig, d'acord amb el que es determine reglamentàriament, que proporcione als animals que s'hi allotgen totes les cures necessàries des del punt de vista higiènic sanitari i de benestar animal, incloent-hi una alimentació adequada, protecció enfront de les inclemències climatològiques, exercici, i en general l'atenció necessària d'acord amb les seues necessitats, inclús durant les hores en què el centre romanga tancat.
- f) Comptar amb un llibre de registre en format paper o en format electrònic, en el qual consten almenys dades suficients per a la traçabilitat dels animals, el seu origen, la seua destinació, les incidències sanitàries i les causes de les baixes, si és el cas.
- g) Comptar amb un veterinari responsable del manteniment i aplicació del programa sanitari, el benestar i la identificació dels animals.

h) Tindre en lloc visible l'acreditació de la seua inscripció en el Registre de nuclis zoològics, quan es tracte d'establiments d'accés públic, així com el seu nombre màxim de capacitat d'animals i espècies a albergar.

i) Tindre a disposició de l'Administració competent tota la documentació referida als animals emplaçats en el nucli d'acord amb la legalitat vigent.

4. Els centres públics o privats, d'arreplega d'animals vagabunds o extraviats, podran comptar amb programes específics de voluntariat i col·laboració amb entitats de protecció animal i la societat civil.

Article 18. Registre dels Nuclis Zoològics d'animals de companyia.

1. El Registre de Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia, s'inclou dins del Registre d'Explotacions Ramaderes de la Comunitat Valenciana, en el qual s'hauran d'inscriure tots els centres d'acord amb la seua classificació zootècnica particular, l'organització i funcionament del qual s'establirà reglamentàriament.

2. Els ajuntaments i la resta d'Administracions podran dur a terme les labors de vigilància i inspecció dels centres, d'acord amb les competències que tinguen assignades i les incidències que puguen afectar el benestar animal.

3. L'accés a la informació bàsica del Registre de Nuclis Zoològics serà públic.

Article 19. Requisits dels viviers i establiments públics de venda d'animals de companyia.

1. Els establiments dedicats a la cria o venda professional dels animals de companyia, hauran d'estar registrats com a Nuclis Zoològics, sense perjudici de les altres disposicions que li siguen aplicables reglamentàriament, sent els requisits de funcionament els següents:

a) La cria amb fins comercials i la venda professional d'animals es realitzarà necessàriament des de viviers i centres de venda registrats i destinats per a això. Els centres de venda facilitaran l'adopció virtual i sense presència física dels animals de companyia, per mitjà de la col·laboració amb els centres d'acollida d'animals abandonats, en els termes que reglamentàriament es determinen.

b) La venda de gossos i gats en els centres adés citats, s'haurà de realitzar en aquells centres de venda que complisquen les condicions de seguretat, salubritat i espai que reglamentàriament es determinen.

c) Es prohibeix la cria i venda comercial d'animals sense les llicències i permisos corresponents.

d) Els centres de venda podran disposar exposats per a la seua venda d'aquelles espècies animals autoritzades en la resolució de declaració de nucli zoològic; en tot cas peixos, rèptils, rosegadors, conills, furons i pardals de gàbia criats en captivitat, sempre que complisquen amb els requisits que s'establiran reglamentàriament. La Conselleria competent revisarà el llistat d'espècies i els requisits i condicions per a la venda de cadascuna en el termini de dos anys.

e) Queda prohibida la venda d'animals salvatges i de fauna silvestre que, per les seues condicions etològiques i necessitats biològiques, no s'adapten a la convivència humana, així com aquells la comercialització dels quals estiga prohibida per la normativa vigent i en tot cas aquells que no han sigut criats i han nascut en captivitat.

f) Per a qualsevol tipus de venda o donació siga professional o no d'animals a través de mitjans de comunicació, revistes de reclam, publicacions assimilables i la resta de sistemes de difusió, inclòs internet, haurà d'incloure's necessàriament en l'anunci el número de registre del viver o centre de venda en el Registre de Nuclis Zoològics, així com el número d'identificació de l'animal, si és el cas.

g) El viver o centre de venda entregarà al comprador en format paper o en format electrònic tota la informació necessària sobre el seu origen, característiques, la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si escau, i el número de registre i nom del nucli zoològic, així com en el cas de venda a particulars un breu resum dels consells d'educació i les condicions de manteniment, atenció, maneig, sanitàries i de benestar necessàries, i les infraccions i sancions que comporten el maltractament i abandó dels animals regulats en aquesta llei .

i) Els animals es vendran sans, desparasitats, identificats i amb les vacunes obligatòries, entregant-se al comprador un certificat oficial emès pel veterinari responsable de l'establiment, que acredite el seu bon estat sanitari, i en el cas de gossos i gats, l'edat dels animals amb la documentació obligatòria corresponent. L'existència d'un servei veterinari dependent de l'establiment que atorgue certificats de salut per a la venda dels animals, no eximirà el venedor de responsabilitat davant les malalties en incubació no detectades en el moment de la venda. A l'efecte, s'establirà un termini de garantia mínima de quinze dies per si hi haguera lesions ocultes o malalties en incubació.

j) Els criadors hauran de prendre mesures que asseguren la correcta socialització dels cadells amb anterioritat a la seua venda.

k) El viver o centre de venda entregarà l'animal identificat per un veterinari, d'acord amb la identificació regulada en la normativa vigent, amb la inscripció formalitzada i efectiva de l'animal a nom del comprador en el Registre d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana.

l) La venda d'animals només podrà realitzar-se a persones majors d'edat que no estiguen incapacitats d'acord amb la legislació vigent o mitjançant una resolució judicial ferma o a menors de díhuit anys, encara que no estiguen incapacitats, si tenen l'autorització de qui en tinga la pàtria potestat, custòdia o tutela, segons el que estableix el Codi Civil i de conformitat, si és el cas, amb la sentència d'incapacitació.

m) Els cadells de gossos i gats hauran de tindre una edat mínima de deu setmanes en el moment de la venda, amb l'objecte d'evitar problemes de salut o de comportament derivats d'un trasllat, alimentació, immunització o socialització inadequats. Reglamentàriament es podrà restringir l'edat en la venda de les cries d'altres espècies. En casos d'animals criats fora del territori nacional, la seua venda no podrà realitzar-se abans que els cadells hagen complit els tres mesos i vint-i-un dies, sent obligatori que siguen entregats amb la vacuna de la ràbia.

n) Els animals destinats a la venda no es podran exhibir en aparadors o zones exposades a la via pública, allotjant-los en un lloc adequat dins de l'establiment. Aquests animals han de ser allotjats, abeurats i alimentats correctament. Els gossos han d'estar identificats, així com els altres exemplars d'espècies la identificació dels quals siga obligatòria.

o) Les persones professionals que treballen en establiments de venda, cria o importació d'animals i que hagen de manipular-los, hauran de tindre una formació específica de cuidador o cuidadora d'animals que es determinara reglamentàriament.

p) Es prohibeix la instal·lació, en tot el territori de la Comunitat Valenciana, de granges, centres de cria o centres de subministrament de primats que tinguen com a objecte la seua reproducció o comercialització per a experimentació animal.

2. Les Administracions Públiques local i autonòmica, en l'àmbit de les seues competències respectives, vetlaran pel compliment de les anteriors normes amb programes de control i vigilància.

Article 20. Requisits dels establiments per al manteniment temporal d'animals de companyia.

1. Les residències, escoles d'ensinistrament i la resta d'instal·lacions creades per al manteniment temporal dels animals de companyia, hauran de ser declarades Nuclis Zoològics, per la Conselleria competent, com a requisit indispensable per al seu funcionament.

2. El propietari de l'animal omplirà, en el moment de la cessió, una fitxa amb l'historial sanitari recent de cada animal. Aquesta haurà de ser rebuda pel representant del centre.

3. Les residències d'animals de companyia i la resta d'instal·lacions de la mateixa classe, disposaran d'un servei veterinari encarregat de vigilar i controlar l'estat físic dels animals i dels tractaments que reben.

4. Serà obligació del servei veterinari del centre, vigilar que els animals s'adapten a la seua nova situació, que estiguen alimentats adequadament i no s'hi donen circumstàncies de risc, adoptant les mesures oportunes per a evitar-los qualsevol tipus de dany.

5. Si un animal caiguera malalt, el centre ho comunicarà immediatament al propietari o responsable, qui podrà donar l'autorització per a un tractament veterinari o arregar-lo. En cas de malalties greus o de no localitzar el propietari, s'adoptaran les mesures sanitàries pertinents.

6. Els titulars de residències d'animals o instal·lacions semblants prendran les mesures necessàries per a evitar possibles contagis entre els animals allí residents i el malalt, així com evitaran molèsties a les persones i riscos per a la salut pública.

TÍTOL VI. DE L'ABANDÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA, PERDUTS I VAGABUNDS I ELS CENTRES D'ACOLLIDA D'ANIMALS DE COMPANYIA.

Article 21. Arreplega i allotjament d'animals de companyia perduts, abandonats i vagabunds.

1. Les funcions d'arreplega i retenció d'animals abandonats, vagabunds, perduts o extraviats, corresponen exclusivament als ajuntaments. L'allotjament dels animals arreplegats haurà de fer-se en un centre d'acollida d'animals registrat i que tinga la capacitat d'allotjament adequada a les necessitats, conforme la normativa específica que es determinara reglamentàriament. Aquests municipis hauran de comptar amb un servei de 24 hores d'urgència per a l'arreplega i atenció veterinària d'aquests animals, ja siga propi,

mancomunat o convingut. En el supòsit esmentat, l'Ajuntament haurà de fer-se càrrec de l'animal i retindre'l fins que siga recuperat, cedit, o si generara un problema de salut o perill públic, finalment sacrificat eutanàsicament per veterinari, només si patira lesions irreversibles, malaltia greu incurable o transmissible, o donara mostres de provada i reconeguda agressivitat. Els ajuntaments arplegaran i es faran càrrec dels animals internats en residències d'animals que no hagueren sigut retirats pels seus propietaris en el termini acordat, després de realitzar les gestions necessàries per a buscar el seu responsable legal o declarar-lo abandonat.

2. Les funcions d'arplega, retenció i gestió de les adopcions de gossos abandonats seran serveis públics municipals que podran gestionar-se directament pels serveis municipals competents, mancomunitats, diputacions, o indirectament per mitjà de les formes de gestió indirecta dels serveis públics establides per llei. En l'últim supòsit els ajuntaments podran establir tanques socials sobre criteris d'admissió, puntuació i exigència d'execució lligats als objectius de la present llei.

3. L'arplega, retenció d'animals i la gestió de les adopcions es durà a terme per personal qualificat d'acord amb la formació obligatòria que s'establisca reglamentàriament, i comptarà amb mitjans especialitzats i instal·lacions adequades autoritzades i registrades. En aquestes instal·lacions hauran de prendre's les mesures necessàries per a evitar contagis entre els animals residents i els de l'entorn.

4. Tots els centres d'acollida i allotjament d'animals de companyia vagabunds, extraviats i abandonats que gestionen l'arplega i allotjament en qualsevol municipi de la Comunitat Valenciana, han d'estar registrats com a nucli zoològic en la seua categoria com a centre d'acollida i situats en el territori d'aplicació d'aquesta llei. No obstant això, els ajuntaments podran establir convenis perquè els centres d'acollida i allotjament d'animals situats en comunitats autònoma limítrofes puguen arplegar i allotjar animals, sempre que complisquen tots els requisits d'aquesta llei.

5. L'arplega d'animals no identificats estarà documentada fotogràficament de tal forma que es permeta la traçabilitat dels animals fins a la seua identificació obligatòria. Els llibres de registre d'animals arplegats seran fàcilment accessibles a la inspecció i dataran els llocs, dates i breu ressenya de l'animal, així com la seua destinació final. Tindran format electrònic obligatori en el cas de més de tres-cents animals anuals arplegats.

6. La supervisió dels animals arplegats s'efectuara per part de personal del propi ajuntament a fi de verificar que les condicions dels animals arplegats s'ajusten a la llei en tots els ordres.

7. Els ajuntaments realitzaran campanyes periòdiques, almenys anuals, d'esterilització d'animals de companyia com a mesura preventiva contra l'abandó, així com promoure l'adopció dels animals abandonats arplegats en el seu terme.

8. Els ajuntaments podran decomissar els animals si hi ha indicis de maltractament o tortura, si presenten símptomes d'agressió física o desnutrició o si es troben en instal·lacions indègudes, així com si s'haguera diagnosticat que pateixen malalties transmissibles a les persones, siga per a sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat o per a sacrificar-los eutanàsicament si fóra necessari. Si la causa del decomís és un maltractament evident i constatat, el responsable de l'animal pot perdre'n la possessió i, depenent de la gravetat dels fets, quedar inhabilitat temporalment o definitivament, per a accedir a un altre animal.

9. Les Administracions Públiques podran concedir ajudes a les entitats autoritzades de caràcter protector per al manteniment dels establiments destinats a l'arreplega d'animals errants o abandonats, sempre que aquests complisquen els requisits que s'establisquen.

Article 22. De la destinació d'animals extraviats, abandonats i vagabunds i dels centres i cases d'acollida.

1. Els ajuntaments posaran en marxa mesures de foment de l'adopció dels animals abandonats i vagabunds.

2. Els titulars dels centres d'acollida fomentaran en tot moment l'adopció responsable d'animals. L'adopció es durà a terme amb tots els tractaments obligatoris al dia i prèvia identificació i esterilització de l'animal, o compromís d'esterilització en un termini determinat, si hi ha raons sanitàries que no la facen aconsellable en el moment de l'adopció. S'informarà els adoptants sobre l'estat sanitari de l'animal, a fi d'aplicar, si és el cas, els tractaments veterinaris necessaris per al seu benestar, així com del seu cost estimat. Quan els animals de companyia que estiguen en centres de protecció animal patisquen malalties infectocontagioses o parasitàries transmissibles a l'home o als animals, que a criteri del veterinari responsable del centre suposen un risc per a la Salut Pública o la Sanitat Animal, no podran ser entregats en adopció.

3. L'adopció serà gratuïta, si bé es podrà repercutir sobre l'adoptant el cost dels tractaments, la identificació i l'esterilització.

4. L'ajuntament a través del centre d'acollida podrà atorgar la custòdia provisional d'un animal sense amo conegut una vegada decretat l'abandó per a l'ajuntament a aquella persona física que actuant com a posseïdor temporal d'aquest, pugua garantir l'atenció i atenció de l'animal i el seu manteniment en bones condicions higiènic sanitàries. Aquesta modalitat es denominarà casa d'acollida. Aquesta cessió estarà condicionada al compromís de comunicar al centre d'acollida qualsevol incidència relativa al benestar de l'animal, i d'entregar-lo immediatament si es troba un adoptant. El nombre d'animals en les cases d'acollida dependents d'un centre d'acollida es determinarà reglamentàriament. Les persones físiques estan obligades a permetre l'accés als seus domicilis per a realitzar les inspeccions oportunes dels animals; en cas contrari, perdran la custòdia provisional dels animals i no podran exercir aquesta funció.

5. No es podran mantindre en aquest règim més de 5 animals, gossos i/o gats en un mateix domicili, considerat com a casa d'acollida. El centre d'acollida mantindrà una relació actualitzada d'aquestes cases d'acollida, a disposició de la Conselleria competent en matèria de protecció animal i de l'Ajuntament on s'ubiquen.

6. Els centres d'acollida comunicaran en dies laborables en un màxim de 24 hores l'entrada d'un animal identificat al Registre Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia i a l'ajuntament corresponent, realitzant en aquest termini els tràmits necessaris per a la localització immediata del propietari.

7. Si l'animal porta identificació s'avisarà el propietari i aquest tindrà, a partir d'aquest moment, un termini de 10 dies per a recuperar-lo, abonant prèviament les despeses que haja originat la seua atenció i manteniment. Transcorregut el termini esmentat sense que el propietari haguera comparegut, s'entendrà que l'animal, després del decret d'abandó, ha sigut abandonat.

8. En el cas d'animals vagabunds o abandonats sense amo que ingressen en un centre d'acollida, es podrà procedir 20 dies després a la seua entrega en adopció, després de la declaració del decret d'abandó, tan prompte com el veterinari responsable del centre determine que hi compleix les condicions. Una vegada decretat l'abandó, tots els animals sense amo i no identificats seran identificats reglamentàriament a nom del centre d'acollida.

9. Una vegada ingressat l'animal extraviat en un centre d'acollida, el seu propietari, o persona autoritzada per aquest, haurà d'arreglar-lo dins del termini fixat des de la recepció de la notificació de 10 dies, si està identificat, o en el termini de 20 dies, si no està identificat, abonant prèviament la totalitat de les despeses causades per l'arregla i estada de l'animal en el centre d'acollida, incloses les despeses veterinàries necessàries, i presentant la llicència corresponent en cas de tractar-se d'un animal potencialment perillós.

Serà obligatori que el centre d'acollida emeta una factura amb les despeses totals que haja d'abonar el responsable legal d'animal, i quan el servei d'arregla no siga directe de l'ajuntament, les factures esmentades aniran firmades pel responsable legal de l'animal i es remetran mensualment a l'ajuntament. Transcorregut l'esmentat termini sense que s'haja recuperat l'animal extraviat, aquest passarà a tindre la condició d'abandonat mitjançant un decret d'abandó i podrà ser donat en adopció tan prompte com el veterinari responsable del centre determine que compleix les condicions per a això, procedint-se a l'obertura del corresponent expedient administratiu, efectes que han d'haver sigut advertits en la notificació mencionada.

10. Una vegada dictat el decret d'abandó, l'animal quedarà sota la responsabilitat de l'ajuntament fins la seua destinació definitiva.

11. En aquelles ubicacions en què els ajuntaments reconeguen la possibilitat que hi haja colònies de gats, sempre que les condicions ecològiques i de molèsties al veïnat de l'entorn ho permeten, i a fi de promoure tant la protecció com el control poblacional dels gats, els ajuntaments fomentaran la gestió ètica de les colònies esmentades, consistent en la captura i control sanitari d'aquests animals, la seua esterilització i marcatge, i solta en la seua colònia d'origen. Els ajuntaments realitzaran, a més, campanyes informatives sobre els beneficis que reporten a la col·lectivitat les colònies de gats controlades, i promouran la més àmplia col·laboració amb particulars i entitats per a facilitar les cures als animals. El control sanitari d'aquests animals, la seua esterilització i marcatge amb un microxip es realitzarà per un veterinari.

12. Els titulars dels centres d'acollida hauran de comunicar als ajuntaments i als serveis territorials de la conselleria del seu àmbit territorial competent en matèria de protecció animal, amb una periodicitat trimestral, tota la informació referent a les entrades, eixides destinació dels animals, les eutanàsies realitzades, així com les incidències sanitàries més significatives.

13. Els titulars dels centres d'acollida d'animals abandonats, una vegada transcorregut el termini legal per a recuperar-los, podran donar-los en adopció degudament desparasitats, identificats i esterilitzats.

TÍTOL VII. DE LES ENTITATS DE PROTECCIÓ I DEFENSA.

Article 23. Entitats de protecció animal.

1. D'acord amb la present llei són Entitats de Protecció i Defensa dels animals de qualsevol espècie, les associacions sense fins de lucre, legalment constituïdes i que tinguen per principal finalitat la defensa i protecció dels animals.

2. Les Entitats de Protecció i Defensa dels Animals que reunisquen els requisits determinats reglamentàriament, hauran de ser inscrites en un registre creat a l'efecte, i se'ls atorgarà el títol d'entitats col·laboradores per la Conselleria corresponent. La Conselleria esmentada podrà convindre amb aquestes associacions la realització d'activitats encaminades a la protecció i defensa dels animals, a través de la Direcció General competent en matèria de protecció animal, sempre que complisquen i mantinguen els següents requisits, sense perjudici d'aquells que es puguen determinar de forma reglamentària:

a) Participen activament en els programes que en matèria de protecció animal pose en marxa la Comunitat Valenciana.

b) Exercisquen activitat dins de la Comunitat Valenciana.

c) Col·laboren en l'allotjament d'animals retirats de forma provisional, en cas de comptar amb centre d'acollida.

d) Participen en els programes que fomenten el funcionament en xarxa dels centres d'acollida de la Comunitat Valenciana dirigits a potenciar l'adopció, en cas de comptar amb centre d'acollida.

e) Complisquen la normativa referent al benestar i la protecció animal i no hagen estat inhabilitades per a aqueixes funcions.

3. Les Entitats de Protecció i Defensa dels Animals podran instar la Conselleria competent i els ajuntaments, en l'àmbit de les seues competències respectives, perquè es realitzen inspeccions en aquells casos concrets en què hi haja indicis d'irregularitats.

4. L'incompliment dels requisits del punt 2 podrà donar lloc a la retirada de la declaració d'entitat col·laboradora de la Conselleria competent en matèria de protecció animal.

5. Les entitats de defensa dels animals reconegudes i inscrites com a col·laboradores, remetran anualment a la Direcció General competent en matèria protecció animal, una memòria exhaustiva de les activitats realitzades.

TÍTOL VIII. DELS ANIMALS SALVATGES EN CAPTIVITAT.

Article 24. Dels animals salvatges en captivitat

1. Queda prohibida la circulació i tinença d'animals salvatges, inclosos primats i grans felins, en col·leccions zoològiques particulars, espais públics i locals oberts al públic, si no estan tipificats i registrats com a parc zoològic. En cap cas conviuran amb les persones com a animals de companyia.

2. Queda prohibit els espectacles circenses d'animals salvatges, siga quina en siga l'espècie.

3. Els parcs zoològics dedicats a la comercialització d'aquests animals on s'ubiquen, siga quina en siga l'espècie, hauran de portar un llibre de registre, amb totes les dades referents a l'animal i al seu posseïdor, així com el lloc i condicions de la seua ubicació.

TÍTOL IX. FIRES, EXPOSICIONS I CONCURSOS.

Article 25. Requisits de les exposicions i concursos.

1. La participació d'animals en fires, exposicions, concursos, filmacions, exhibicions o qualsevol altra activitat, requerirà l'autorització prèvia de l'Ajuntament en el municipi de la qual es desenvolupe aquesta activitat, que es tramitarà amb un mes d'antelació a la data fixada per a l'esdeveniment.

3. L'entitat organitzadora haurà de comunicar als serveis territorials competents de la Conselleria competent, amb una antelació de quinze dies la realització de l'esdeveniment esmentat, expressant el lloc, data i hora de realització i identificant el servei veterinari responsable de l'esdeveniment.

4. Dins dels 10 dies següents a la comunicació, la conselleria competent, per raons sanitàries, podrà prohibir la realització de la concentració o condicionar-la a l'adopció de determinades mesures.

5. Els locals destinats a exposicions o concursos hauran de complir amb els requisits següents:

a) Disposar d'un espai en què un facultatiu veterinari puga atendre a aquells animals que precisen d'assistència.

b) Disposar d'una farmaciola bàsica, amb equip farmacèutic reglamentari i el material imprescindible per a estabilitzar i traslladar l'animal a un centre veterinari adequat, quan es requerisca.

6. Serà preceptiu que els propietaris o posseïdors dels animals que participen en fires, concursos o exhibicions, presenten la corresponent cartilla sanitària o passaport, i que els animals amb identificació obligatòria es troben identificats.

7. Els animals que demostrin actituds agressives o perilloses quedaran exclosos de participar en les fires, concursos o exhibicions.

8. Queden exclosos de participar en fires concursos o exposicions, animals amb mutilacions estètiques

TÍTOL X. FORMACIÓ I DIVULGACIÓ DE LA LLEI.

Article 26. Formació i divulgació de la llei.

1. Els ajuntaments, mancomunitats i diputacions divulgaran els continguts de la present llei entre els habitants del seu àmbit territorial i realitzaran les campanyes necessàries en aquesta matèria.

2. La Conselleria competent en educació programarà en els centres escolars accions educatives i de sensibilització sobre els objectius i principis d'aquesta llei.

3. La Conselleria competent en sanitat i protecció animal regularà la formació en matèria de protecció d'animals de companyia, incloent-hi la necessària per a la qualificació de les persones que treballen amb animals de companyia, fixant els requisits dels programes, cursos i entitats que la impartisquen.

4. En el termini de dos anys següents a la publicació de la llei es regulara la formació obligatòria de tots els agents públics, les funcions dels quals tinguen relació amb animals de companyia, i la formació de tot el personal voluntari i treballador vinculat a associacions protectores d'animals, centres de cria, centres d'acollida, establiments de venda i d'aquells nuclis zoològics que s'estime reglamentàriament.

5. Les Entitats de Protecció i Defensa dels Animals sense ànim de lucre que complisquen els requisits del títol VII i aquelles altres que es determine reglamentàriament, podran ser entitats col·laboradores de l'Administració en la formació en matèria de protecció i benestar animal. Reglamentàriament es regularan els requisits i condicions per a la seua participació i homologació dels cursos.

TÍTOL XI. INSPECCIÓ I VIGILÀNCIA DELS ANIMALS DE COMPANYIA.

Article 27. Plans i programes d'inspecció i control.

Les Administracions Públiques, en l'àmbit de les seues competències respectives, establiran els programes o plans periòdics d'inspeccions i controls oficials que es precisen, sense perjudici de les inspeccions que resulten necessàries davant de situacions o casos singulars.

Article 28. Personal inspector.

Per a l'exercici de les funcions inspectores concernents a la matèria a què es refereix aquesta llei, el personal al servei de les Administracions Públiques haurà de tindre qualificació i formació suficient per a l'exercici d'aquestes tasques. Així mateix, tindrà el caràcter d'agent de l'autoritat, podent demanar de les autoritats competents i, en general, dels qui exercisquen funcions públiques, incloses les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat o cossos policials autonòmics i locals, el concurs, suport i protecció que li siguen necessaris.

Article 29. Obligacions de l'inspeccionat.

Les persones físiques o jurídiques als qui es practique una inspecció estaran obligades a:

a) Permetre l'accés dels inspectors a tot establiment, explotació, instal·lació, vehicle, contenidor o mitjà de transport, o lloc en general, amb la finalitat de realitzar la seua actuació inspectora, sempre que aquells s'acrediten degudament davant l'empresari, el seu representant legal o persona degudament autoritzada o, a falta d'això, davant qualsevol empleat que es trobara present en el lloc. Si la inspecció es practicara en el domicili d'una persona física, hauran d'obtindre el seu consentiment exprés o, a falta d'això, la preceptiva autorització judicial prèvia.

b) Subministrar qualsevol classe d'informació sobre instal·lacions, mitjans, animals, serveis i, en general, sobre aquells aspectes relatius a la protecció animal que se li sol·licitaren, permetent la seua comprovació pels inspectors.

c) Facilitar que s'obtinga còpia o reproducció de la informació en matèria de protecció animal.

- d) Permetre la pràctica de diligències probatòries de l'incompliment de la normativa vigent en matèria de protecció animal.
- e) En general, a consentir i col·laborar en la realització de la inspecció.
- f) En tot cas, l'administrat tindrà dret a mostrar i ratificar la seua disconformitat respecte a allò que s'ha arreglat en l'acta d'inspecció.

Article 30. Competències dels ajuntaments i de la Conselleria competent.

1. Correspondrà als ajuntaments:

a) Establir i efectuar un cens de les espècies d'animals de companyia obligades a estar identificades a aquests efectes podrà utilitzar la informació continguda en el Registre Informàtic Valencià d'Identificació Animal, que col·laborarà facilitant la informació necessària.

b) L'arregla, manteniment i gestió d'animals de companyia abandonats.

c) Arreglar, albergar i sacrificar eutanàsicament els animals afectats per lesions irreversibles, malaltia greu incurable o transmissible o manifesta agressivitat o en els supòsits d'aquesta llei.

d) Vigilar i inspeccionar els centres d'acollida i establiments de venda, manteniment o cria d'animals de companyia d'acord amb les competències assignades.

d) Vigilar i inspeccionar el compliment de la present llei pel que fa a la tinença d'animals de companyia per particulars que estableix el Títol II d'aquesta llei.

e) Habilitar en els jardins i parcs públics els espais adequats, degudament senyalitzats per al passeig i escampament dels gossos i vigilara el seu adequat ús i manteniment.

f) Comunicar a la Conselleria competent per mitjà del procediment que s'establisca reglamentàriament les dades referents als mitjans empleats i/o centres contractats per a la gestió d'animals abandonats del seu municipi, així com animals abandonats, acollits, donats, i nombre d'expedients sancionadors tramitats.

g) Fomentar les entitats de protecció i defensa animal en el seu municipi i la formació i divulgació en matèria de protecció animal.

h) Totes les competències i funcions assignades en la present llei.

2. Correspondrà a la Conselleria competent:

a) Garantir l'adequat funcionament del Registre Informàtic Valencià d'Identificació Animal i la fluïdesa i operativitat de comunicació amb les administracions i entitats relacionades en l'article 15.7.

b) Vigilar i inspeccionar els nuclis zoològics i en especial els centres d'acollida amb les seues cases d'acollida dependents, establiments de venda, manteniment o cria d'animals de companyia d'acord amb les competències assignades.

- c) La gestió del registre de nuclis zoològics.
- d) Establir mesures d'ajuda i suport a les entitats protecció i defensa animal.
- e) Coordinar la realització d'un informe sobre la consecució dels objectius de la present llei.
- f) Totes les competències i funcions assignades en la present llei.

TÍTOL XII. DE LES INFRACCIONS I DE LES SANCIONS.

Capítol primer. Infraccions.

Article 31. Classificació de les infraccions.

1. Als efectes de la present llei, les infraccions es classificaran en lleus, greus i molt greus.
 2. Seran infraccions lleus:
 - a) La possessió temporal de gossos no identificats, animals potencialment perillosos no identificats i aquells animals en què es determine reglamentàriament la identificació.
 - b) No disposar dels arxius de les fitxes clíniques dels animals objecte de vacunació o de tractament obligatori, o que aquests estiguen incomplets.
 - c) El transport d'animals amb vulneració dels requisits establits en la present llei.
 - d) La venda i donació a menors de 18 anys o incapacitats sense l'autorització dels que tinguen la seua pàtria potestat o custòdia.
 - e) Qualsevol infracció a la present llei, que no siga qualificada de greu o molt greu.
 3. Seran infraccions greus:
 - a) El manteniment d'animals d'espècies perilloses sense autorització prèvia.
 - b) La donació d'animals com a premi, reclam publicitari, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent de la transacció onerosa d'animals.
 - c) El manteniment dels animals sense l'alimentació o en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari o inadequat per a la pràctica de les cures i l'atenció necessària d'acord amb les seues necessitats etològiques, segons raça i espècie.
 - d) La no-vacunació, no-esterilització o la no-realització de tractaments obligatoris als animals de companyia en els casos que preveu aquesta llei o reglaments que la desenvolupen.
 - e) L'incompliment per part dels establiments per al manteniment temporal d'animals, la seua cria o venda, de qualsevol dels requisits i condicions establides per la present llei.

- f) L'incompliment per part dels centres d'acollida de qualsevol dels requisits i condicions establides per la present llei excepte allò que s'ha considerat molt greu.
 - g) La filmació d'escenes amb animals que simulen crueltat, maltractament o patiment, sense autorització prèvia de l'òrgan competent de la Comunitat Valenciana.
 - h) L'incompliment de l'obligació d'identificar pel propietari dels gossos, animals potencialment perillosos i aquells animals en què es determine reglamentàriament la identificació.
 - i) La reincidència en una infracció lleu.
 - j) L'oposició, obstrucció o falta de col·laboració amb l'actuació inspectora i de control de les Administracions Públiques, quan impedisca o dificulte greument la seua realització.
 - k) L'incompliment de les obligacions del veterinari autoritzat quant a la forma, mètodes i condicions dels tractaments, vacunacions o identificacions obligatòries.
 - l) La pràctica de mutilacions prohibides.
 - m) Realitzar qualsevol de les activitats regulades en aquesta llei sense comptar amb l'autorització administrativa o la inscripció registral exigible segons les normes de protecció animal aplicables.
 - n) L'incompliment de les obligacions exigides als posseïdors tenidors o custodis per les normes de protecció animal, quan hi produïska lesions permanents, deformacions o defectes greus.
 - o) Subministrar documentació falsa als inspectors o a l'Administració.
 - p) No prestar auxilis als animals atropellats o ferits i no comunicar els fets a l'ajuntament.
4. Seran infraccions molt greus:
- a) El sacrifici dels animals amb patiments físics o psíquics, sense necessitat o causa justificada o no es donen les condicions previstes en aquesta llei.
 - b) El sacrifici no eutanàsic d'animals, de forma privada o en la via pública.
 - c) Els maltractaments i agressions físiques o psíquiques als animals.
 - d) L'abandó dels animals.
 - e) La filmació d'escenes que comporten crueltat, maltractament o patiment d'animals quan el dany no siga simulat.
 - f) L'esterilització, la pràctica de mutilacions i de sacrifici d'animals sense control veterinari.
 - g) La venda no sedentària d'animals per qualsevol sistema, inclosa la publicitat.

- h) La cria i comercialització d'animals sense les llicències i permisos corresponents.
- i) L'incompliment dels terminis de retenció dels animals establits en aquesta llei per als centres d'acollida.
- j) Subministrar-los drogues, fàrmacs o aliments que continguen substàncies que puguen ocasionar-los patiments, greus trastorns que alteren el seu desenvolupament fisiològic natural o la mort, excepte les controlades per veterinaris en cas de necessitat.
- k) La utilització d'animals de companyia en espectacles, baralles, festes populars, i altres activitats que indiquen crueltat o maltractament, podent ocasionar-los la mort, patiment o fer-los subjectes de tractes antinaturals o vexatoris.
- l) La incitació als animals per a escometre contra persones o altres animals, exceptuant els gossos de la policia i els dels pastors.
- m) La reincidència en una infracció greu.
- n) L'assistència sanitària als animals per part de persones no facultades a tals efectes per la legislació vigent.
- o) El trencament de les mesures provisionals adoptades per a posar fi a la situació de risc per a l'animal.
- p) El trencament de les sancions accessòries.
- q) L'oposició, obstrucció o falta de col·laboració amb l'actuació inspectora i de control de les Administracions Públiques, quan impedisca o dificulte greument la seua realització.

Capítol segon. Sancions

Article 32. Sancions

1. Les infraccions de la present llei seran sancionades per mitjà de resolucions que podran imposar tant multes pecuniàries com sancions accessòries o ambdues.
2. Per la comissió d'infraccions en matèria de protecció dels animals, podran imposar-se les sancions següents:
 - a) Les infraccions lleus se sancionaran amb una multa de a 100 a 3000 euros o advertència. L'advertència només s'imposarà si no haguera mediat dol i en els últims tres anys el responsable no haguera sigut sancionat en via administrativa per la comissió de qualsevol altra infracció de les previstes en aquesta llei.
 - b) Les infraccions greus se sancionaran amb una multa de 3001 a 6000 euros.
 - c) Les infraccions molt greus, de 6001 a 30000 euros.

3. Quan un sol fet siga constitutiu de dues o més infraccions, se sancionarà només per la més greu.
4. Els ingressos procedents de les sancions es destinaran a actuacions que tinguen per objecte la protecció dels animals.

Article 33. Sancions accessòries

La comissió d'infraccions greus i molt greus pot comportar la imposició de les següents sancions accessòries:

- a) Mesures de correcció, seguretat o control, que impedisquen la continuïtat en la producció del dany.
- b) Confiscació o confiscació dels animals. L'òrgan sancionador determinarà la destinació definitiva de l'animal, amb subjecció als principis de benestar i protecció animal.
- c) Cessament o interrupció de l'activitat en un termini màxim de 2 anys.
- d) Clausura o tancament d'establiments en un termini màxim de 10 anys, en el cas de sancions molt greus.
- e) Prohibició de la tinença o adquisició d'animals en un termini màxim de 2 anys.
- f) La pèrdua de la condició de veterinari autoritzat per als tractaments, vacunacions o identificacions obligatòries.

Article 34. Graduació de les sancions.

1. Les sancions pecuniàries es graduaran en funció dels criteris següents: els coneixements, el nivell educatiu i altres circumstàncies del responsable, la grandària i la ubicació geogràfica de l'explotació, el grau de culpa, l'ànim de lucre il·lícit, el benefici obtingut o que s'esperara obtindre, el nombre d'animals afectats, el dany causat als animals, la reiteració o reincidència en la comissió d'infraccions, així com la negligència o intencionalitat de l'infractor. L'incompliment d'advertències prèvies, la transcendència social o sanitària, el perjudici causat per la infracció comesa i l'alarma social que poguera produir-se.
2. Si, quant a les circumstàncies concurrents, s'apreciara una qualificada disminució de la culpabilitat de l'imputat, l'òrgan sancionador podrà establir la quantia de la sanció aplicant l'escala relativa a la classe d'infraccions de menor gravetat que aquella en què s'integra la considerada.
3. L'òrgan sancionador podrà reduir la quantia de la sanció pecuniària fins en un 20% si el presumpte infractor reconeix la comissió de la infracció en els termes que preveu la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.
4. Hi ha reincidència si es produeix la comissió de més d'una infracció de la mateixa naturalesa en el termini de tres anys, i així es declara en la nova resolució sancionadora, sempre que així mateix la primera resolució sancionadora fóra ferma en via administrativa. La data a partir de la qual es comptarà el termini esmentat serà el dia que conste en els actes del procés que va cometre la primera infracció o, si és continuada, des del dia que va deixar de cometre-la.

5. Així mateix, podrà incrementar la quantia fins en un 50% si l'infractor és reincident. Si la reincidència concorre en la comissió d'infraccions lleus, no escaurà la sanció d'advertència.

Article 35. Mesures provisionals.

1. En els casos de greu risc per a la vida de l'animal, podran adoptar-se mesures provisionals per a posar fi a la situació de risc per a l'animal, abans de la iniciació del procediment sancionador. Entre altres, podran adoptar-se les següents:

- a) La confiscació d'animals.
- b) La no-expedició, per part de l'autoritat competent de documents legalment requerits per al trasllat d'animals.
- c) La suspensió o paralització de les activitats, instal·lacions o mitjans de transport i el tancament de locals, que no compten amb les autoritzacions o registres preceptius.

2. Les Administracions Públiques Local i Autonòmica podran adoptar les mesures provisionals oportunes fins a la resolució del corresponent expedient sancionador. Amb anterioritat a la resolució que adopte les mesures provisionals oportunes, es donarà audiència a l'interessat a fi que formule les al·legacions que estime convenientes.

3. Les despeses ocasionades per la confiscació o mesura provisional adoptada seran reclamades per via administrativa al responsable legal de l'animal.

Article 36. Mesures no sancionadores.

No tindran caràcter de sanció la clausura o tancament d'establiments o instal·lacions que no compten amb les prèvies autoritzacions o registres preceptius, o la suspensió del seu funcionament fins que s'esmenen els defectes o es complisquen els requisits exigits per raons de protecció animal.

Article 37. Multes coercitives.

En el cas que l'interessat no execute les mesures provisionals, complisca les sancions imposades o les mesures previstes en l'article, l'autoritat competent podrà requerir els afectats perquè, en un termini suficient, procedisquen al compliment d'aquelles, amb l'advertència que, en cas contrari, s'imposarà una multa coercitiva, amb assenyalament de quantia i fins a un màxim de 6.000 euros.

Article 38. Responsabilitat jurídica, civil i penal.

1. La imposició de qualsevol sanció prevista en aquesta llei no exclou la responsabilitat civil i penal i l'eventual indemnització de danys i perjuís que puguen correspondre al sancionat.

2. Les Administracions Públiques informaran de la jurisdicció penal o fiscalia els fets que puguen ser constitutius de delictes o en suposen indicis.

3. És responsable per infraccions d'aquesta llei qualsevol persona física o jurídica que per acció o omissió infringisca els preceptes continguts en aquesta llei i la normativa que la desplega. Si no és possible

determinar el grau de participació de les diferents persones físiques i jurídiques que han intervingut en la comissió de la infracció, la responsabilitat és solidària.

Article 39. Procediment sancionador.

Per a imposar les sancions a les infraccions previstes en la present llei, serà necessari seguir el procediment sancionador regulat per la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

Article 40. Competència sancionadora.

1. La competència per a la incoació i instrucció dels expedients sancionadors i imposició de les sancions corresponents, l'ostenten les autoritats municipals. No obstant això, les autoritats locals si ho creuen convenient podran remetre a la Generalitat les actuacions practicades amb l'expedient incoat i instruït fins a la proposta de resolució a fi que aquesta exercisca la imposició de la sanció.

2. No obstant l'apartat anterior si l'ajuntament no disposa dels mitjans humans i materials necessaris, podran assumir la incoació i instrucció dels expedients sancionadors les entitats d'àmbit supramunicipal com les mancomunitats o diputacions, amb l'acord previ mutu motivat.

DISPOSICIONS ADDICIONALS.

Primera. Publicitat de la llei.

La Comunitat Valenciana haurà de programar campanyes divulgadores sobre el contingut de la present llei entre els escolars i habitants d'aquella, així com prendre mesures que contribuïsquen a fomentar el respecte als animals i a difondre'l i promoure'l en la societat en col·laboració amb les associacions de protecció i defensa dels animals.

Segona. Límit màxim d'animals de companyia per domicili.

Els ajuntaments, en virtut de les seues competències municipals, podran determinar el nombre màxim d'animals de companyia que s'ubiquen en els habitatges dins del seu terme municipal.

Tercera. Taxa municipal

Els ajuntaments podran gravar per mitjà d'una taxa municipal la tinença i cria de gossos per a sufragar les despeses derivades del compliment de la present llei.

Quarta. Incidència pressupostària

La present llei no tindrà incidència pressupostària en els pressupostos de la Generalitat Valenciana.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES ÚNICA.

S'estableix un termini de dos anys durant el qual els ajuntaments podran al marge de raons estipulades en la present llei per al sacrifici d'animals de companyia decidir el seu sacrifici, sempre que s'haguera intentat sense èxit la seua adopció per un nou posseïdor en un termini mínim de retenció de 40 dies des del decret d'abandó i no es dispose dels mitjans d'acord amb la present llei per al seu allotjament, manutenció o

assistència sanitària. En aquest cas es podrà demorar la identificació obligatòria de l'animal fins que finalitze el període de retenció.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIA ÚNICA.

Es deroga la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat Valenciana, de Protecció dels animals de companyia.

DISPOSICIÓ FINAL.

La present llei entrarà en vigor el dia que es publique en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, havent de publicar-se així mateix en el *Boletín Oficial del Estado*.

Per tant, ordene tots els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics a què corresponga, que observen i facen complir aquesta llei.

València,

El president de la Generalitat Valenciana